Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (pátého senátu)

29. října 2015 *

„Řízení o předběžné otázce — Celní kodex Společenství — Nařízení (EHS) č. 2913/92 — Články 203 a 204 — Režim vnějšího tranzitu Společenství — Nařízení (EHS) č. 2454/93 — Články 365, 366 a 859 — Vznik celního dluhu — Odnětí či neodnětí celnímu dohledu — Neplnění povinnosti — Neukončení tranzitního režimu — Výstup zboží mimo celní území Evropské unie“

Ve věci C-319/14,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Hoge Raad der Nederlanden (Nejvyšší soud Nizozemska, Nizozemsko) ze dne 13. června 2014, došlým Soudnímu dvoru dne 3. července 2014, v řízení

B & S Global Transit Center BV

proti

Staatssecretaris van Financiën,

SOUDNÍ DVŮR (pátý senát),

ve složení T. von Danwitz (zpravodaj), předseda čtvrtého senátu, vykonávající funkci předsedy pátého senátu, D. Šváby, A. Rosas, E. Juhász a C. Vajda, soudci,

generální advokát: M. Szpunar,

vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 20. května 2015,

s ohledem na vyjádření předložená:

— za B & S Global Transit Center BV B. Boersmou, adviseur,

— za nizozemskou vládu M. Bulterman, M. Noort a C. Schillemans, jako zmocněnkyněmi,

— za italskou vládu G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s A. Collabolletta, avvocato dello Stato,

— za Evropskou komisi L. Grønfeldt a H. Kranenborgem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 16. července 2015,

* Jednací jazyk: nizozemština.

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článků 203 a 204 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se stanoví celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307), ve znění nařízení Rady (ES) č. 1791/2006 ze dne 20. listopadu 2006 (Úř. věst. L 363, s. 1, dále jen „celní kodex“), jakož i některých ustanovení nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení č. 2913/92 (Úř. věst. L 253, s. 1; Zvl. vyd. 02/06, s. 3, dále jen „prováděcí nařízení“), a sice článků 365 a 859 prováděcího nařízení, ve znění vyplývajícím z nařízení Komise (ES) č. 993/2001 ze dne 4. května 2001 (Úř. věst. L 141; Zvl. vyd. 02/11, s. 286, s. 1, dále jen „článek 365 prováděcího nařízení“ respektive „článek 859 prováděcího nařízení“), a článku 366 prováděcího nařízení, ve znění vyplývajícím z nařízení Komise (ES) č. 1192/2008 ze dne 17. listopadu 2008 (Úř. věst. L 329, s. 1, dále jen „článek 366 prováděcího nařízení“).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společností B & S Global Transit Center BV (dále jen „B & S“) a Staatssecretaris van Financiën (ministr financí) v otázce cel, která měla B & S podle tohoto ministra zaplatit za odnětí zboží celnímu dohledu, když neukončila režimy vnějšího tranzitu Společenství (dále jen „tranzitní režimy“), do nichž toto zboží propustila.

Právní rámec

Celní kodex

3 Článek 37 celního kodexu stanoví:

„1. Zboží podléhá celnímu dohledu od vstupu na celní území Společenství. Může být podrobeno celním kontrolám podle platných předpisů.

2. Zboží podléhá celnímu dohledu tak dlouho, jak je nutné pro zjištění jeho celního statusu, a nejedná-li se o zboží Společenství, aniž je dotčen čl. 82 odst. 1, do okamžiku změny jeho celního statusu, jeho umístění do svobodného pásma nebo svobodného skladu, jeho zpětného vývozu nebo jeho zničení podle článku 182.“

4 Článek 91 odst. 1 tohoto kodexu zní takto:

„Režim vnějšího tranzitu umožňuje přepravu mezi dvěma místy v rámci celního území Společenství:

a) zboží, které není zbožím Společenství, aniž by toto zboží podléhalo dovozním clům a dalším poplatkům nebo obchodněpolitickým opatřením;

[…]“

5 Článek 92 uvedeného kodexu stanoví:

„1. Režim vnějšího tranzitu je ukončen a závazky držitele režimu jsou splněny, když je zboží propuštěné do tohoto režimu s požadovanými doklady předloženo celnímu úřadu určení v souladu s podmínkami stanovenými pro tento režim.

2. Celní orgány vyřídí tranzitní režim, pokud je na základě porovnání údajů, které má k dispozici celní úřad odeslání, s údaji, které má k dispozici celní úřad určení, patrné, že tento režim byl řádně ukončen.“

6 Článek 96 odst. 1 téhož kodexu stanoví:

„Hlavním povinným je držitel režimu vnějšího tranzitu Společenství. Je povinen

a) předložit zboží ve stanovené lhůtě celnímu úřadu určení v nezměněném stavu a dodržet přitom opatření přijatá celními orgány ke ztotožnění zboží;

b) dodržovat předpisy vztahující se na tranzitní režim Společenství.“

7 Článek 203 celního kodexu stanoví:

„1. Celní dluh při dovozu zboží vzniká:

— odnětím zboží podléhajícího dovoznímu clu celnímu dohledu.

2. Celní dluh vzniká okamžikem, kdy je zboží odňato celnímu dohledu.

3. Dlužníky jsou

— osoba, která zboží odňala celnímu dohledu,

[…]“

8 Článek 204 odst. 1 tohoto kodexu stanoví:

„Celní dluh při dovozu zboží vzniká:

a) nesplněním některé povinnosti vyplývající z dočasného uskladnění zboží, které podléhá dovoznímu clu, nebo z použití z celního režimu, do něhož bylo toto zboží propuštěno, nebo

[…]

v jiných případech, než jsou uvedeny v článku 203, pokud se nezjistí, že tyto nedostatky nemají zásadní vliv na správné provádění dočasného uskladnění nebo daného celního režimu.“

9 Článek 239 uvedeného kodexu stanoví:

„1. Dovozní clo nebo vývozní clo lze vrátit nebo prominout i v jiných případech než podle článků 236, 237 a 238,

— které budou vymezeny postupem projednávání ve výboru,

— které vyplývají z okolností, jež nelze přičítat podvodnému jednání nebo hrubé nedbalosti zúčastněné osoby. Případy, kdy lze toto ustanovení použít, a příslušná procesní pravidla se vymezí postupem projednávání ve výboru. Vrácení či prominutí může podléhat zvláštním podmínkám.

2. Vrácení nebo prominutí cla z důvodů uvedených v odstavci 1 se povolí na základě žádosti, jež byla podána příslušnému celnímu úřadu do 12 měsíců ode dne, kdy byla dlužníkovi sdělena částka cla.

Ve výjimečných a náležitě odůvodněných případech však mohou celní orgány tuto lhůtu prodloužit.“

Prováděcí nařízení

10 Článek 365 prováděcího nařízení, ve znění platném do 30. června 2009, stanovil:

„1. Pokud není výtisk 5 tranzitního prohlášení vrácen celním orgánům členského státu odeslání do dvou měsíců ode dne přijetí celního prohlášení, uvědomí tyto orgány hlavního povinného a vyzvou jej, aby prokázal ukončení režimu.

1a. Použijí-li se ustanovení oddílu 2 pododdílu 7, zahájí celní orgány neprodleně rovněž šetření v případě, že neobdržely ‚zprávu o příchodu zboží' ve lhůtě pro předložení zboží celnímu úřadu určení nebo ‚zprávu o výsledcích kontroly' ve lhůtě do šesti dnů po obdržení ‚zprávy o příchodu zboží'.

2. Celním orgánům lze ukončení režimu uspokojivě prokázat podle odstavce 1 předložením dokladu potvrzeného celními orgány členského státu určení, který obsahuje ztotožnění dotyčného zboží a dokládá, že bylo předloženo celnímu úřadu určení nebo, použije-li se článek 406, schválenému příjemci.

3. Tranzitní režim Společenství se rovněž považuje za ukončený, jestliže hlavní povinný způsobem uspokojivým pro celní orgány předloží celní doklad o propuštění zboží k určitému celně schválenému určení ve třetí zemi, nebo jeho kopii nebo fotokopii, který umožňuje ztotožnění dotyčného zboží. Kopie nebo fotokopie tohoto dokladu musí být ověřeny subjektem, který potvrdil původní doklad, buď orgány dotyčné třetí země, nebo orgány některého z členských států."

11 Článek 366 prováděcího nařízení, platný od 1. července 2008, stanoví:

„1. Hlavní povinný může celním orgánům poskytnout věrohodný důkaz o ukončení režimu ve lhůtě uvedené v prohlášení předložením dokladu ověřeného celními orgány členského státu určení, který obsahuje ztotožnění dotyčného zboží a prokazuje, že zboží bylo předloženo celnímu úřadu určení nebo, použije-li se článek 406, schválenému příjemci.

2. Tranzitní režim Společenství se rovněž považuje za ukončený, jestliže hlavní povinný způsobem uspokojivým pro celní orgány předloží jeden z následujících dokladů:

a) celní doklad o propuštění zboží k celně schválenému určení nebo použití ve třetí zemi;

b) doklad vydaný ve třetí zemi, potvrzený celními orgány této země a osvědčující, že zboží je považováno za zboží propuštěné do volného oběhu v příslušné třetí zemi.

3. Doklady uvedené v odstavci 2 lze nahradit jejich kopiemi nebo fotokopiemi, ověřenými subjektem, který potvrdil původní doklady, orgány příslušných třetích zemí nebo orgány některého z členských států."

12 Článek 859 prováděcího nařízení zní takto:

„Následující nedostatky se považují za nedostatky, které nemají zásadní vliv na správné provádění dočasného uskladnění ani daného celního režimu ve smyslu čl. 204 odst. 1 [celního] kodexu, jestliže:

— se nejedná o pokus odnětí zboží celnímu dohledu,

— nevznikají hrubou nedbalostí zúčastněné osoby a

— jsou dodatečně splněny veškeré formality potřebné k napravení situace daného zboží:

[…]

6) jedná-li se o zboží dočasně skladované nebo propuštěné do režimu, výstup tohoto zboží z celního území Společenství nebo jeho umístění do svobodného celního pásma s kontrolou typu I ve smyslu článku 799 nebo do svobodného celního skladu bez splnění předepsaných formalit;

[…]“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

13 Dne 3. července 2006, 13. srpna 2007 a 18. prosince 2007 předložila společnost B & S, která je poskytovatelem logistických služeb, jakožto hlavní povinná osoba elektronická prohlášení o propuštění potravin do tranzitního režimu. Tato prohlášení uváděla jako celní úřad odeslání Moerdijk (Nizozemsko) a jako celní úřady určení v prvním případě Bremerhaven (Německo), v druhém případě Antverpy (Belgie) a ve třetím případě opět Bremerhaven.

14 Ve dnech 4. srpna 2006, 26. září 2007 a 24. ledna 2008 informoval celní úřad odeslání společnost B & S o tom, že neobdržel zpět výtisk prohlášení ani potvrzení elektronického prohlášení. Na žádost tohoto úřadu, aby doložila, že byl celní režim řádně ukončen, společnost B & S zaslala několik obchodních přepravních dokladů nazvaných „bills of lading“.

15 V reakci na oznámení o šetření vydané Inspecteur van de Belastingdienst (celní inspektor nizozemské finanční správy, dále jen „Inspecteur“) celní úřady určení uvedly, že jim nebylo předloženo žádné zboží ani příslušné přepravní doklady. Za těchto podmínek Inspecteur konstatoval, že obchodní přepravní dokumenty, které společnost B & S zaslala, nesplňovaly podmínky stanovené v článcích 365 či 366 prováděcího nařízení, takže tranzitní režim nemohl být považován za ukončený, a na základě článku 203 celního kodexu vydal platební výměry na clo pro společnost B & S datované k 24. květnu 2007 a 1. červenci a 4. listopadu 2008 s odůvodněním, že odňala dotčené zboží celnímu dohledu.

16 Společnost B & S podala odpor proti dvěma platebním výměrům a žádost o vrácení peněz, pokud jde o třetí výměr. V této souvislosti předložila společnost B & S další dokumenty, mimo jiné dodejky vystavené k dotčenému zboží jeho příjemci, a to ozbrojenými silami Organizace spojených národů (OSN) v Abidžanu (Pobřeží slonoviny), ozbrojenými silami Severoatlantické aliance (NATO) v Kábulu (Afghánistán) a ozbrojenými silami OSN v Port-au-Prince (Haiti). Inspecteur nepovažoval tyto nové doklady za dostačující, a platební výměry tedy nezrušil.

17 Společnost B & S podala proti rozhodnutím Inspecteur žalobu k Rechtbank Haarlem (soud v Haarlemu). Tento soud tato rozhodnutí zrušil s tím, že dokumenty poskytnuté společností B & S dokládají, že porušení nemělo zásadní vliv na správné provádění těchto režimů ve smyslu čl. 204 odst. 1 písm. a) celního kodexu ve spojení s článkem 859 bodem 6 prováděcího nařízení, neboť dokládají, že zboží opustilo celní území Evropské unie.

18 Inspecteur se proti rozsudku rechtbank Haarlem (soud v Haarlemu) odvolal ke Gerechtshof te Amsterdam (odvolací soud v Amsterodamu). Ten nejdříve konstatoval, že Inspecteur správně dospěl k závěru, že celnímu úřadu určení nebylo předloženo žádné zboží ve smyslu článků 92 a 96 celního kodexu. Tento soud dále konstatoval, že žádný z dokumentů předložených společností B & S nesplňoval kogentní podmínky stanovené v čl. 365 odst. 3 nebo čl. 366 odst. 2 a 3 prováděcího nařízení. S odkazem na rozsudek Hamann International (C-337/01, EU:C:2004:90) konečně Gerechtshof te Amsterdam (odvolací soud v Amsterdamu) rozhodl, že zboží sice opustilo celní území Unie, avšak neukončení tranzitních režimů se rovnalo odnětí tohoto zboží celnímu dohledu a vedlo ke vzniku celního dluhu na základě článku 203 celního kodexu.

19 Společnost B & S podala proti tomuto rozsudku kasační opravný prostředek k předkládajícímu soudu Hoge Raad der Nederlanden (Nejvyšší soud Nizozemska). Tento soud zastává názor, že Gerechtshof te Amsterdam (odvolací soud v Amsterdamu) správně rozhodl, že předmětné tranzitní režimy nebyly

ukončeny ve smyslu článku 92 celního kodexu a nemohly být považovány za ukončené ve smyslu čl. 365 odst. 3 či čl. 366 odst. 2 a 3 prováděcího nařízení. Tento soud však zastává názor, že rozsudek X (C-480/12, EU:C:2014:329) by mohl být chápán v tom smyslu, že celní dluh podle článku 203 celního kodexu nevzniká, je-li prokázáno, že zboží nebylo začleněno do hospodářského oběhu Unie bez proclení.

20 Pro případ, že by porušení povinnosti ukončit řádně tranzitní režim nebylo chápáno jako odnětí zboží celnímu dohledu, se předkládající soud táže, zda lze takové porušení považovat za porušení, které nemá zásadní vliv na správné provádění tohoto režimu ve smyslu čl. 204 odst. 1 písm. a) celního kodexu ve spojení s čl. 859 třetí odrážkou a bodem 6 prováděcího nařízení.

21 Za těchto podmínek se Hoge Raad der Nederlanden rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Je nutno články 203 a 204 celního kodexu ve spojení s článkem 859 (zejména jeho bodem 6) prováděcího nařízení vykládat v tom smyslu, že v případech, ve kterých nebyl ukončen tranzitní režim, avšak byly předloženy doklady prokazující, že zboží opustilo celní území Evropské unie, nevede neukončení tohoto režimu ke vzniku celního dluhu z důvodu odnětí zboží celnímu dohledu ve smyslu článku 203 celního kodexu, nýbrž v zásadě ke vzniku celního dluhu na základě článku 204 celního kodexu?

2) Je nutno čl. 859 bod 6 prováděcího nařízení vykládat v tom smyslu, že se toto ustanovení týká pouze nesplnění povinností (nebo jedné z povinností) v souvislosti s (opětovným) vývozem zboží ve smyslu článků 182 a 183 celního kodexu? Nebo má být část věty ‚bez splnění předepsaných formalit' chápána v tom smyslu, že se ‚předepsanými formalitami' rozumějí také formality, které je nutno splnit před (opětovným) vývozem, aby byl ukončen celní režim, do něhož bylo zboží propuštěno?

3) Je nutno v případě kladné odpovědi na předcházející otázku vykládat čl. 859 třetí odrážku prováděcího nařízení v tom smyslu, že okolnost, že celní formality uvedené výše v rámci druhé otázky nebyly splněny, nebrání tomu, aby v případě, jaký nastal v projednávané věci – kdy je za pomoci dokladů prokázáno, že zboží po tranzitu v rámci Unie opustilo celní území Unie – bylo možné mít za to, že byla splněna podmínka, že byly ‚dostatečně splněny veškeré formality potřebné k napravení situace daného zboží'?"

K předběžným otázkám

K první otázce

22 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda musí být články 203 a 204 celního kodexu vykládány v tom smyslu, že nesplnění povinnosti předložit zboží propuštěné do tranzitního režimu celnímu úřadu určení vede v zásadě ke vzniku celního dluhu podle článku 204 tohoto kodexu, a nikoli podle článku 203 uvedeného kodexu, pokud dotyčné zboží opustilo celní území Unie a držitel uvedeného režimu není s to předložit dokumenty požadované podle čl. 365 odst. 3 nebo čl. 366 odst. 2 a 3 prováděcího nařízení.

23 Úvodem je třeba poukázat na to, že z informací poskytnutých předkládajícím soudem vyplývá, že zboží dotčené ve věci v původním řízení nebylo předloženo příslušným celním úřadům určení a dokumenty uvedené v bodech 14 a 16 tohoto rozsudku, které společnost B & S předložila Inspecteur, dokládají, že toto zboží skutečně opustilo celní území Unie. Tento soud však zastává názor, že tyto dokumenty nesplňují podmínky pro doklady stanovené v čl. 365 odst. 3 nebo čl. 366 odst. 2 a 3 prováděcího nařízení.

24 Uvedený soud na základě těchto okolností konstatoval, že tranzitní režimy dotčené ve věci v původním řízení nebyly ukončeny v souladu s čl. 92 odst. 1 celního kodexu a nelze je považovat ani za ukončené ve smyslu čl. 365 odst. 3 nebo čl. 366 odst. 2 a 3 prováděcího nařízení. Žádný z účastníků řízení před Soudním dvorem tyto závěry nezpochybnil.

25 Pokud jde o působnost článků 203 a 204 celního kodexu, je třeba připomenout, že se liší. Zatímco prvně uvedený článek se vztahuje na jednání, která vedou k odnětí zboží celnímu dohledu, druhý se vztahuje na nesplnění povinností a nedodržení podmínek týkajících se různých celních režimů, která nemají vliv na celní dohled (rozsudek DSV Road, C-187/14, EU:C:2015:421, bod 22).

26 Ze znění článku 204 celního kodexu vyplývá, že se toto ustanovení použije pouze v případech, na které se nevztahuje článek 203 tohoto kodexu (rozsudek DSV Road, C-187/14 EU:C:2015:421, bod 23).

27 Z toho vyplývá, že pro účely určení, na základě kterého z těchto dvou článků vzniká celní dluh při dovozu, je třeba nejprve zkoumat, zda dotčené skutkové okolnosti představují odnětí celnímu dohledu ve smyslu čl. 203 odst. 1 celního kodexu. Ustanovení článku 204 celního kodexu se uplatní pouze v případě záporné odpovědi na tuto otázku (rozsudek DSV Road, C-187/14, EU:C:2015:421, bod 24).

28 Pokud jde konkrétně o pojem „odnětí celnímu dohledu“ podle čl. 203 odst. 1 celního kodexu, je nutno připomenout, že podle judikatury Soudního dvora je nutno jej chápat v tom smyslu, že zahrnuje každou činnost nebo opomenutí, v jejichž důsledku je příslušnému celnímu orgánu zabráněno, byť jen přechodně, v přístupu ke zboží podléhajícímu celnímu dohledu a v provedení kontrol stanovených v čl. 37 odst. 1 celního kodexu (rozsudek DSV Road, C-187/14, EU:C:2015:421, bod 25).

29 K tomu, aby došlo k odnětí celnímu dohledu, stačí, aby zboží objektivně nebylo podrobeno případným kontrolám, nezávisle na skutečnosti, zda tyto kontroly byly příslušným orgánem skutečně provedeny (rozsudek SEK Zollagentur, C-75/13, EU:C:2014:1759, bod 32).

30 S ohledem na judikaturu citovanou v bodech 25 až 29 tohoto rozsudku je třeba konstatovat, že taková situace, jako je situace dotčená ve věci v původním řízení popsaná v bodech 23 a 24 tohoto rozsudku, spadá do působnosti článku 203 celního kodexu, a nikoli do působnosti článku 204 tohoto kodexu.

31 Jak uvedl generální advokát v bodech 25 a 26 svého stanoviska, povinnost držitele tranzitního režimu předložit zboží celnímu úřadu určení stanovená v čl. 96 odst. 1 písm. a) celního kodexu hraje primární roli ve fungování celního dohledu v rámci takového režimu, neboť podle čl. 92 odst. 2 uvedeného kodexu umožňuje předložení zboží celním orgánům zjistit na základě porovnání údajů dostupných celním úřadům odeslání i určení, zda byl tranzitní režim správně ukončen.

32 V takové situaci, jako je situace ve věci v původním řízení, nesplnění povinnosti předložit zboží celnímu úřadu určení, než zboží opustí celní území Unie, brání příslušným orgánům v provedení jedné z celních kontrol podle čl. 37 odst. 1 celního kodexu, a sice kontroly stanovené čl. 92 odst. 2 tohoto kodexu, která je rozhodující pro fungování tranzitního režimu, jelikož těmto orgánům umožňuje zjistit, zda byl tranzitní režim správně ukončen. Takové pochybení je třeba považovat za odnětí celnímu dohledu ve smyslu článku 203 celního kodexu, neboť nejsou splněny podmínky stanovené v čl. 365 odst. 3 nebo čl. 366 odst. 2 a 3 prováděcího nařízení, za nichž lze považovat takový režim za ukončený, ačkoli nebylo zboží předloženo celnímu úřadu určení.

33 Pokud jde o tvrzení Evropské komise, že odnětí celnímu dohledu je v projednávaném případě vyloučeno, neboť zboží dotčené ve věci v původním řízení se nacházelo pod dohledem celních orgánů až do doby, než opustilo celní území Unie, je třeba konstatovat, že společnost B & S odňala uvedené zboží celnímu dohledu ještě, než opustilo toto území, když porušila povinnost předložit jej příslušnému celnímu úřadu určení před opuštěním celního území Unie stanovenou v čl. 96 odst. 1 písm. a) celního kodexu.

34 Pouhá skutečnost, že zboží dotčené ve věci v původním řízení opustilo celní území Unie, mimoto nebrání tomu, aby bylo porušení povinnosti předložit toto zboží příslušnému celnímu úřadu určení kvalifikováno jako „odnětí celnímu dohledu“ vedoucí ke vzniku celního dluhu na základě článku 203 celního kodexu. Soudní dvůr již totiž konstatoval, že k takovému odnětí dojde, i pokud nedošlo k protiprávnímu začlenění dotyčného zboží do hospodářského oběhu Unie.

35 V rozsudku Hamann International (C-337/01, EU:C:2004:90) Soudní dvůr rozhodl, jak vyplývá zejména z bodů 21 až 24, 32 a 36 uvedeného rozsudku, že s ohledem na okolnosti uvedené věci se nesplnění povinnosti propustit zboží do tranzitního režimu rovnalo odnětí celnímu dohledu ve smyslu článku 203 celního kodexu, i když dotyčné zboží opustilo celní území Unie, V rozsudku SEK Zollagentur (C-75/13, EU:C:2014:1759) Soudní dvůr konstatoval, jak vyplývá zejména z bodů 18 a 33 uvedeného rozsudku, že dočasné odloučení tranzitního dokladu od zboží, které je v tomto dokladu uvedeno, je třeba kvalifikovat jako „odnětí uvedeného zboží celnímu dohledu“ ve smyslu tohoto článku, ačkoli dotyčné zboží bylo řádně začleněno do hospodářského oběhu Unie, když bylo propuštěno do volného oběhu.

36 Dále je třeba připomenout, že ekonomická povaha dovozního cla nebrání tomu, aby v situaci, kdy zboží opustí celní území Unie, vznikl celní dluh na základě čl. 203 odst. 1 celního kodexu, přičemž článek 239 celního kodexu stanoví za určitých podmínek vrácení nebo prominutí cla dlužného ze zákona (v tomto smyslu viz rozsudek Hamann International, C-337/01, EU:C:2004:90, bod 34).

37 Zjištění v bodě 30 tohoto rozsudku konečně nemůže být zpochybněno ani argumentem společnosti B & S, který zmínil předkládající soud, podle něhož z rozsudku X (C-480/12, EU:C:2014:329) vyplývá, že nesplnění povinnosti předložit zboží dotčené ve věci v původním řízení celním úřadům určení nevede ke vzniku celního dluhu podle článku 203 celního kodexu, neboť tím, že toto zboží opustilo území Unie, již nehrozí, že bude protiprávně začleněno do hospodářského oběhu Unie.

38 Z bodu 37 uvedeného rozsudku, jakož i z popisu skutkového stavu ve věci, v níž byl vydán uvedený rozsudek, totiž vyplývá, že se týkal případu, kdy předmětné zboží bylo celnímu úřadu určení předloženo, byť opožděně. Zboží dotčené ve věci v původním řízení však nebylo vůbec předloženo příslušným celním úřadům určení ke kontrole, zda byl tranzitní režim správně ukončen.

39 Jak uvedl generální advokát v bodech 30 a 31 svého stanoviska, s ohledem na judikaturu citovanou v bodě 35 tohoto rozsudku nelze z rozsudku X (C-480/12, EU:C:2014:329) dovozovat, že zakotvuje obecné pravidlo, podle něhož důkaz o tom, že nedošlo k protiprávnímu začlenění zboží do hospodářského oběhu Unie, vylučuje sám o sobě možnost, že by zboží bylo odňato celnímu dohledu nebo došlo ke vzniku celního dluhu ve smyslu článku 203 celního kodexu.

40 Vzhledem k výše uvedenému je třeba na první otázku odpovědět tak, že články 203 a 204 celního kodexu musí být vykládány v tom smyslu, že nesplnění povinnosti předložit zboží propuštěné do tranzitního režimu celnímu úřadu určení vede ke vzniku celního dluhu podle článku 203 tohoto kodexu, a nikoli podle článku 204 uvedeného kodexu, pokud dotyčné zboží opustilo celní území Unie a držitel uvedeného režimu není s to předložit dokumenty podle čl. 365 odst. 3 nebo čl. 366 odst. 2 a 3 prováděcího nařízení.

K druhé a třetí otázce

41 Je třeba konstatovat, že článek 859 prováděcího nařízení, který je předmětem druhé a třetí otázky, se v případech spadajících do působnosti článku 203 celního kodexu nepoužije. Vzhledem k odpovědi podané na první otázku tedy není namístě odpovídat na druhou a třetí otázku.

K nákladům řízení

42 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (pátý senát) rozhodl takto:

Články 203 a 204 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se stanoví celní kodex Společenství, ve znění nařízení Rady (ES) č. 1791/2006 ze dne 20. listopadu 2006, musí být vykládány v tom smyslu, že nesplnění povinnosti předložit zboží propuštěné do režimu vnějšího tranzitu Společenství celnímu úřadu určení vede ke vzniku celního dluhu podle článku 203 nařízení č. 2913/92, ve znění nařízení č. 1791/2006, a nikoli podle článku 204 nařízení č. 2913/92, ve znění nařízení č. 1791/2006, pokud dotyčné zboží opustilo celní území Evropské unie a držitel tohoto režimu není s to předložit dokumenty podle čl. 365 odst. 3 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení č. 2913/92, ve znění vyplývajícím z nařízení Komise (ES) č. 993/2001 ze dne 4. května 2001, nebo čl. 366 odst. 2 a 3 nařízení č. 2454/93, ve znění vyplývajícím z nařízení Komise (ES) č. 1192/2008 ze dne 17. listopadu 2008.

Podpisy.